

Kuida kartuhwle többe kautada.

Kartuhwle többi ei olle meie armsa ma-rahwal mitte tundmatta, agga kuida se wigga ehk többi nende külge sanud ja kuida sedda többe parrandada ehk kautada, on keigil tundmatta; sepärrast tahhan üht järrele kat-
sutud asja — sedda többe kautada — lüh-
hidelt teada anda: kust se wigga neile tul-
nud, ja kuida sedda jälle woib parrandada.

Kartuhwle többi on temma ennese sees ja ei tulle kustki maialt, se on: ei mürristamis-
sest egga wälgo heitmissest, waid sest weest,
mis temma sees on. Nende wihmaste aas-
tate läbbi, mis meil ühhe teise järrele olnud,
on nemmad wägga wessiseks sanud ja se läbbi
on ka mädaneminne nende külge tulnud.

Üks põllomees, kes mitmesuggusid kar-
tuhwle többe kautamise katsumissi kirjade
seest luggenud, on ka isse üht asja katsumud
mis temma ka wägga hea leidnud ollewad,
ja mis minna siin armsa ma-rahwale selle
nougga tahhan teada anda, et ka nemmad

sesuggust asja katsuks, et ka kartuhwle többi
meie maal saaks kautud ja waene ma-mees
omma tö ja waewa kassuks ka sedda rómo
woiks nähha, et temma kartuhwled, mis ta
kewwade lotusses mahha pannud, süggise ter-
wed ja illusad maast woiks üleswötta ja weel
peälegi rohkeste nende pessadest neid leida.

Se mees rägib nenda: Nende mitmesug-
guste katsumiste läbbi kartuhwle többe kau-
tada, wötsin ka minna kätte ja lastsin keif
need kartuhwled, mis minna wälja tippi-
misse jauks arwasin, ühte tuppä kanda, mis
iggapäaw kauniste pallawaks sai kütud, ja
lastsin neid keif ahjo ümber laiale lautada,
kus nemmad kolm nädalat järjest seisma
jäid, ja wimaks üsna kortso kuiwasid, nenda,
et kes neid näggi, ütles raiskus ollewad;
agga minna ei pannud sedda tähhelegi, waid
lastsin neid, lehhe-ku esimeste päiwe sees
mahha tippida. Need kartuhwled ollid keif
keskmissed omma suruse polest, sepärrast ei
sanud nemmad ka mitte lõhki leigatud, waid
terwelt mahha tippitud.